

paatænkte Kanalforbindelse berørte, hvorfor denne Mand altsaa vilde faa en ganske speciel Grund til at interessere sig for hans Plan.

Han bandede grovt mellem Tænderne, fordi han saaledes nu igen var kommen bagefter med sin Erkendelse og havde forspildt et gunstigt Øjeblik til at virke for sin Sag. Først i Løbet af Sommeren kom Baronessen tilbage. Men inden den Tid kunde maaske alt være tabt for ham herhjemme. Netop nu — i Dag, i Morgen, i hvert Fald inden to, tre Maaneder — maatte han have fat i den Tryllestav, der gav ham Magt over Menneskene og for bestandig jog Fattigdommens og Vanærens Spøgelser fra hans Vej.

Saa opfyldt var han af disse nye, uanede Muligheder, der havde vist sig for ham, at han ganske glemte den besluttede Visit hos Familien Salomon. Først da han næsten var hjemme, huskede han paa den, — og hans Ansigt fortrak sig da i en uvilkaarlig Grimace. Han havde igen slet ingen Lyst til det Besøg. »Det kan vente,« sagde han til sig selv. Han havde paa Fornemmelsen, at han var kommen til at staa overfor en Afgørelse, og at han vilde blive nødt til at træffe Valget mellem de to Veje, der havde aabnet sig for ham, og som vistnok begge vilde kunne føre ham til Maalet men næppe lod sig forbinde. Og han var ikke et Øjeblik i Tvivl med sig selv om, hvilken af dem han i saa Fald skulde opgive.